

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๕
ในท้องถิ่นนอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล
พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือน
และที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในท้องถิ่นนอกเขตเทศบาลและ
นอกเขตสุขาภิบาล

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๔ ธันวาคม ๒๕๑๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในท้องที่นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตกรุงเทพมหานคร เฉพาะท้องที่ที่ยังมิได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ กับในท้องที่นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาลในจังหวัดอื่น

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๔ ธันวาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ชรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้คือ เนื่อง
จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ.
๒๕๑๕ ให้จังหวัดจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินเฉพาะท้องถิ่นนอกเขต
เทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล เป็นรายได้ของจังหวัด และให้เป็น
ทรัพย์สินส่วนจังหวัด สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและ
ที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตกรุงเทพมหานคร เฉพาะท้องถิ่นที่ยัง
มิได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๕ กับในท้องถิ่นนอกเขตเทศบาลและนอกเขต
สุขาภิบาลทุกจังหวัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น